ה א מיי׳ פ״ג מהלכות מעילה הלכה א: מב מיי׳ פ״ן מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ו:

שימה מקובצת

והרי קדשי קדשים ששחפון בדרום בו'. מימה למ"ד (מעלה כ:) מאי מועלין בהן מדרבנן, מקשי ליה מחי מעבין כאן מו נפן, מון כי מים מאי שייך לעשות יוכית בכאן דפליגי במעילה מן המורה, וי"ל דמ"מ מייתי שפיר דאם איתא דעולת העוף נמשכת כששינה בה ונעשית חטאת ואין בה מעילה מן התורה, א"כ קדשי קדשים ששחטן בדרום לא היה לנו להחמיר לנהוג בהו מעילה אפי׳ נת נהותור ננהוג כה) נופינה מפיי מדרכנן (תר אחרות): שבן שינה את שמם לדבר שיש בו אימור והיתר. [וא"ת] מטאת כהמה ב' ששמטה לשם זטאת העוף תוכיח ששינה את שמה יסולה היא כשעשאה שלא לשמה. כחטאת כדמפרש בגמ׳. ועי״ל דשמא ב"ח דהכח סבר לה כר"ש דחמר א״כ כי שחטה לשם חטאת העוף לא מיפסל נהכי (תו' אחרות): ונימא ליה אשם ששחמו בדרום שם שלמים בשינוי בטלים כו'. זימה לי דחשיב הכא שנוי בעלים שנ מימה כי דמשיב הכח שנוי בענים שנוי מעשה טפי משנוי קדש, ולעיל בפ״ק (דף ד.) הוה חשבי מעיקרא טפי שנוי קדש משנוי בעלים (ריב"א ז"ל. ב"ש): . אי הכי המאת הטוח גמי (כו') תימשך ברי. הקשה בקונטרס למחי הלכתא מיעשה עולה, אי לענין שלא תאכל כמו עולה הלא בלא זה נמי אינה נאכלת דחטאת שלא לשמה פסולה, ואי למעילה, חטאת שלא לשמה אינה יולא מידי מעילה. ומירן בקונטרס לענין למיסק לחובה דקס"ד השתא דר' יהושע למיסק לחובה נמי קאמר, אבל לפי המסקנא דהאמר להמו דלמיסה לחובה לא לקחמת פקמן לכתיבון כמובם כמ מתר כן דהושע, לא פריך מידי. ודוחק מתר כן דהו דע המסקנא השתא. ונראה להר"מ דלענין הקטרה קאמר דאם עלתה לא תרד כמו עולה, כמו מאמר ר' יהושע גבי עולה במתני דאין מועלין שמע מינה דנמשכת להיות חטאת בכל ענין גם לענין נהיות מוסמת בכנ ענין גם עניק הקטרה דאמרי אפי אם עלתה תרד כדין מטאת וה"ה להיפך כדפי": ועולת העוף למטה ליתא. מימה דבהאי טעמא סגי דמש"ה תהא משכת דהמשכה תלויה לנמרי בשינוי מקום, אבל גבי חטאת ליכא שינוי מקום, וא"כ למה לי חו טעמא דוה מקום, וא"כ למה לי חו טעמא דוה בסימן אחד וזה בשני סימנין. ואמר רבינו חיים דכלל זה כו' [ככתוב בתוד"ה עולתן דבעינן ב' פסולים שינוי מקום ושינוי סימן. וא"ח א"כ גבי חטאת העוף לימא האי טעמא לחוד דבכל בך מכי מלק סימן אחד מיפסלא, דהא כיון שאין בה ב' פסולים אינה נמשכת, וייל דמ"מ אכתי יש שני פסולים במטאת מחמת שיני שעשאה כמעשה עולה דהא שחטה שלא לשמה דהוי פסול במטאת ועוד דשני דהוי פסול במטאת ועוד דשני סימנין, הלכך הוצרך לפרש דפסול ב׳ סימנין לא חשיב להיות נמשך לעולה משום דמיפסלה בסימן ראשון דמסיק, אבל גבי עולה דכשר שלה לשמה הולרך לשינוי של סימנין. וא"ח היא גופיה טעמא מאי דחטאת מיפסלא בסימן ראשון בשינוי השס, אדרבה באומו סימן תמשוך ותהוי עולה ולא חיפסל מחמת שינוי השס, שנה זכנו עיפסר נמונננו שיטי השם, י"ל דכיון דאינה נמשכת רק ע"י שני פסולים א"כ קודם שבא פסול שני שמלק סימן שני כבר נפסלת מחמת חטאת שעשאה שלא לשמה דאכתי שם חטאת עליה, והיינו דקאמר מכי מלק סימן אחד איפסלא לה כלומר ועדיין שם חטאת עליה ולכך נפסלת דאכתי לא בא פסול שני וכאשר בא פסול שני היכי מימשכא והויא עולת שטור שלי למומכו והאים שלנו העוף (לשון תר מהרים): תוד"ה א"ד אליעזר בו' ומיירי לאחר זריקה. דלף ללחר זריקה אינו מוליל מידי ימעילה. ולאים א"כ לימל ליה " יהושע לדידי אשם כשר שלא לשמו כרבנו דפ"ה. וי"ל משום דהוי מלי מיפרך ליה אף לדברי ר' יהוש זטאת ששחטה בלפון לשם שלמינ וכית דבתטאת מודה ר"י דפסול שלי

והרי קדשי קדשים ששחמן בדרום כו'. משמע דמן התורה מועלים דק"ו דאורייתא הוא ותימה דלא מקשה מהכא לרבה דאמר בריש מעילה קדשי קדשים ששחטן בדרום אין מועלין בהן מן התורה ומאי אינטריך ליה לאקשויי התם חדא מגו חדא ו"ל דלרבה

מעילה דר׳ אליעזר דהכא נמי מדרבנן דעולה שעשאה למטה כשחיטת דרום היא וק"ו דקאמר ר' אליעזר היינו שיש

להם לבית דין לתקן מעילה: לדבר שיש בו איסור והיתר. ואם תאמר חטאת העוף

ששינה את שמה לשם חטאת העוף דיולדת תוכיח ששינה את שמה לדבר שאין בו מעילה ומועלין בה והא כו פסולה היא כדאמר בפ"ק (דף ט:) לשם חטאת יולדת כו לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות נינהו ומיהו למאי דמסקינו בגמרא דנחית רבי אליעזר לווטחיה דרבי יהושט חשום דנחשכם ונעשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר׳ יהושע הוה מצי לאהדורי זאת תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקאמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) וא"כ אין מועלין בה דהא כשירה הויא: רו א"ר אליעזר אשם ששחטו בצפון מ"ר לשם שלמים יוכיח דמועלין. כמו תימה לי אימת מועלין אי לאחר זריקה ליכא מעילה דהא מותר באכילה ואי לפני זריקה כפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין לו דאכתי לא נמשכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"א לטעמיה דאמר אשם שלא לשמו פסול כחטאת ומיירי לאחר זריקה. ברו"ך. תימה לי לימא ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקאמר במתני׳ וכי פריך בסמוך לימא ליה שינוי בעלים לימא לאו ליה הא דפריך במתני'. ברו"ך: בשינוי בעלים. ה״נ הוה מני למימר אם מלורע שקבל דמו לבו

בדרום בכלי לשם שלמים יוכיח שהרי שינה שמו ושינה מקומו ושינה מעשיו דלריך קבלה ביד כדאמר בריש איזהו מקומן (לעיל דף מו:) שני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד ואחד בכלי: חמאת העוף שעשאה למעלה בו'. משחר קדשי קדשים

ששחטן בדרום לשם קדשים קלים לא פריך שימשכו אלא מקינים לש דאמרי׳ (יומא מא.) אין הקינים מתפרשות אלא או בלהיחת בעלים או בעשיית כהו להו הילכך תיהני נמי הכא שתימשך: ועולת העוף לממה ליתא. מתוך

דברי רב אשי משמע דאי היתה למטה אע"פ דהאי בסימן אחד והאי בשני סימנין לא היתה נמשכת ונעשית חטאת העוף ותימה א"כ גבי חטאת העוף כיון דאמר מר מליקה בכל מקום במזבח כשירה למה ליה למימר מכי מלק בה סימן אחד מיפסלא בה האמר להו כיון דאין בה שינוי מקום אינה יכולה להימשך ועוד קשה דמשמע אם היתה נפסלת למעלה היתה נמשכת

לעולה שהרי לוו המקום גורם לה להמשך אם כן גבי עולה למה ליה טעמא דהאי בסימן אחד והאי בשני סימנין או היתה נמשכת מחמת המקום ונעשית חטחת העוף ומפרש ה״ר חיים דכלל זה יהא בידך דלעולם אין הקרבן נמשך

חטאת העוף כולו היתר: גבו׳ אשם אמר לו ר' אליעזר והרי קדשי קדשים ששחמן

בדרום ושחטן לשם קדשים קלים יוכיחו א שכן שינה את שמם לדבר שאין בו מעילה אומועלין בהן אף אתה אל תתמה על העולה אע"פ בו משינה שמה לדבר שאין בו מעילה שימעלו בה אמר לו ר' יהושע לא אם אמרת בקדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קרשים קלים שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר תאמר בעולה ששינה את שמה לדבר שכולו היתר: גמ' תניא אמר לו ר"א לרבי יהושע אשם ששחמו בצפון לשם שלמים יוכיח ששינה את שמו ומועלין בו ואף אתה אל תתמה על העולה שאע"פ ששינה את שמה שימעלו בה אמר לו רבי יהושע לא אם אמרת באשם שאם יו שינה את שמו לא שינה את מקומו תאמר בעולה ששינה את שמה ושינה את מקומה אמר לו ר"א אשם ששחטו בדרום לשם שלמים יוכיח ששינה את שמו ושינה את מקומו ומועלין בו אף אתה אל תתמה על העולה שאע"פ ששינה את שמה ושינה את מקומה מועלין חבה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת באשם ששינה את שמו ושינה את מקומו ולא שינה את מעשיו תאמר בעולה ששינה את שמה הואת מעשיה ושינה את מקומה זו אמר רבא ונימא ליה אשם ששחמו בדרום לשם שלמים בשינוי בעלים זו ששינה ושינה את מקומו ושינה את מעשיו האת שמו שמו את מדלא קאמר ליה הכי שמע מינה נחית רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע דאמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה לממה כמעשה חמאת לשם חמאת יכיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חמא' העוף אי הכי חמאת העוף נמי שעשאה למעלה כמעשהם העולה מכי מליק בה סימן אחדי תימשך ותהוי עולת העוף וכ"ת ה"ג' והא"ר יוחנן משום רבי בנאה יכך היא הצעה של משנה מאי לאו כך היא הצעה ותו לא לא כך הצעה של כולה משנה רב אשי אמר בשלמא עולת העוף שעשאה לממה כמעשה חמאת לשם חמאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חמאת העוף אלא חמאת העוף כיון ידאמר מר מליקה או בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד יו איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה לממה כמעשה חמאת לשם חמאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חמאת העוף

 ל) סנהדרין נא. מנחות נו: ששחטן כדרום. לשם שלמים יוכיחו ששינה שתם ומעשיהם: לדכר חולין מט: קא:, ט לעיל סג:
 שחין בו מעילה. שקדשים קלים חין בהם מעילה חלא בחימורין:
 שחין בו מעילה. שקדשים קלים חין בהם מעילה חלא בחימורין: ומועלין בהן. מפני שנפסלו בשחיטת דרום ולא הביאתן זריקתן לכלל שעת היתר להוליאן מידי מעילה: איסור. אימוריהן יש בהן מעילה.

> ששחטו בלפון כו' ומועלין בו. לפני זריקה דלאחר זריקה ליכא מעילה שהרי נאכל לכהנים דשלא לשמו לא פסיל ביה: ואף אתה אל תחמה על העולה. עולת העוף קאמר שנחלקו בה דאילו בעולת בהמה ששינה בה לשם חטאת לא פליג יו דהא שינה שמה לדבר שיש בו מעילה באימורין: שינוי בעלים. כשינוי מעשה חשיב לה: נחית רבי אליעור. הבין את דברי רבי יהושע שטעמו משום דקסבר נמשכה משם עולה ונעשית חטאת והאי טעם ליכא למימר דו בשום שינוי שם קרבן אחר אלא בעולת העוף לבדה וכשנישתנית לשם חטחת ומעשיו מו כדמפרש רב אשי לקמן מפני שחטאת העוף כשירה בסימן ה' וכשמלק עולת העוף למטה לשם חטאת ומליחת סימן אחד בעולה לאו בו כלום היא ובחטאת הוי גמר עבודה מקודם שחל עליה שם פסול עולה משום עשיית מטה חל עליה שם חטאת העוף כשירה ונמשכת ונעשית חטאת העוף: מימשך ומיהוי עולת העוף. ותהא כשירה דקק"ד דקאמר רב אדא לר׳ יהושע דחטאת יו נמי כשירה הויא: וכי תימא. לר׳ יהושנו הכי נמי ומתניתין דקתני פסולה דלא כר׳ יהושע: והחמר ר׳ יוחנן כך היח הלעה של. משנתינו: מאי לאו כד היא ומו לא. כדגרסינן יחו לה דלא פליג ר׳ יהושע אלא בעולה שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת: לא. הכי קאמר כך היא הצעתה של כולה משנה דכי היכי דפליג בעולה פליג בחטחת: רב אשי אמר. לעולם לא פליג ולא תיקשה דבשלמה עולת העוף שעשהה למטה כיון דחטאת הכשירה בסימן אחד וגמר עבודתה ממהר להשלים הודם שיחול על יש זו שם עולה פסולה וזו היא כו הכשירה בשני סימנין כאו ולפיכך סימן ראשון אינו פוסל בה משום עשיית מטה ועולת העוף למטה ליתא ויש כאן שינוי מעשה עולה והיכר מעשה חטאת מכיון שמלק בה סימן א' ועדיין לא חל עליה שם פסול עולה חל עליה שם חטאת כשירה הילכך נמשכה ויולאה משם עולה ונעשית חטחת: אלא חטאת. עשחה למעלה כמעשה עולה בשני סימנין ולשם עולה: כיון דחמר מר מליהה בכל מקום במובח כשירה. משום מליקת מעלה אין כאן שינוי בו להפקיע ממנה שם חטאת ואין כאן בו שינוי השם וכיון דחטאת גמר עבודתה סימן אחד מהודם שיגמור מעשה עולה חל עליה שם חטאת שנמלקה כולה בשלא ביו לשתה ונפסלה משום שלא לשתה וכי הדר מלק אידך סימן להביאה לכלל

מעשה עולה היכי מימשכא והויא עולה: נמשכת ונעשים חטאת. קסלקא דעתך ואפילו למיסק ליה לשם חובת חטאת קאמר: חטאת

ליעשות קרבן אחר אלא מחתת שני טעמים שממשיכין אותו לפי שהיו פסולין בראשון וכשרים בשני הילכך גבי עולה לריכין שני טעמים דפסולה למטה וגם הכשרה בשני סימנין וכן חטאת העוף שעשאה למעלה אם היתה למעלה פסולה היתה נמשכת מכח שני טעמים ואם תאמר עולת העוף שעשאה למעלה כמעשה חטאת חימשך וחיהוי חטאת דהא יש כאן שתי פסולות 🗗 לעולה והכשירן לחטאת שהרי לא הבדיל והוה וי"ל שהמליקה מושכתו ובסימן ראשון ליכא פסול ביש של עולה דנימא שתימשך ותיהוי חטאת והואה מילחא אחריתי היא:

יויטו נמוספות מחידים ביי הבא שתיפשך. נ"ב, אגל בשאר קרבטות לא מהני כלל עשיית כהן, כך מידן רבינו מיים. וריב"א מידן דרוקא בטופות דליכא אלא כי מידי קרבטות מטאמת אל שליה בייב, אגל בשאר בייב, אגל בשאר להיות מטאת, אבל בכהמה הידל מוכח מעשה עוציה מעשה שלה ועשאה בייש הרבה קרבטות שדומין במעשיהן זה לוה:

שינויי נוסחאות

אן יוכיחו ששינה כל״ל (*ש״מ): ב] שאע״פ (*ש״מ): ג] שכן שינה את שמו ולא שינה כוי :(כי"צ): ד] שימעלו (*ש"מ): ה] שמה ושינה את מקומה (ב"ם). ה] שמה ושינה את מעשיה ("ש"ם). ו] מקומה אשתיק אמר רבא אמאי אשתיק ונימא כו' (כייצ, מ"m: ז] בעלים יוכיח ששינה מעשיו ומועלין בו (מ"ש) (ש"ח: ה] מעשיו ומועלין בו מדלא ("ש"ח: ב] כמעשה מדלא ("ש"ח: ב] כמעשה עולה ("ש"ח:] אחד באידך סיפן תימשך (ש"ח: או בכ"ל ודפוסי ולים לימל מלקה. ובשמכ"י מיקן מלקה לפנינו, ושם בכל מקום מדיקה כנפנינו, ושם בכד מקום במזבח: יב] אחד הוי לה חטאת העוף דאפסילא (שמכ"י): יג] פליגי (כי"י). וכט"מ פליג ר' יהושע: יר] למימר בשינוי שום קרבן אחר (*ש"מ): מו] ומעשיה (*ש"מ). וג'י 5"ק ע"י מעשיו: מז] אין בו היכר עולה במעשיה כל"ל ותיבות לרום היא נמחק (כתה"י וש"מ): יו] דחטאת כשרה נמי הויא כל"ל (*ב"ש): בשרה נמי הורא לכיל ("ב"ש).
יה] מינות כדגרסינן לה נמחקות
ול"ל אין לך בה מהלוקת אלא
אותו ששנינו בתוכה דלא פליג
כו' ("ש"ח): יש] ל"ל עליה
מינו ("ש"ח): ב] מינת היא ליתל
("ש"ח): ב] מינם היא ניתם כל (מינם היא ניתם בכי"ם. ולהליק "יזו היא" הול דבור לפליע: כאן סינמנין ואין עבודת עולה ניכרת בסימן ראשון שבה ועולה העוף כו". כל"ל והשלר נוסתק (כתה" מים: מבן שינוי מעשה חטאת (מ"ש): מים: לחול עליה שם עולה וכתה"י לחול עליה שם עולה (נחהיים: כגן כאן אלא שינור השם כל"ל (יש"ח. וכנליון סופל נ"א שינור בכן"ל שלא (ש"ח. בכל"ל שלא (ש"ח. בכ"ל מועות משום ליתל: כון ז"ל דא משום ליתל: כון ז"ל דא מיצות (ש"ח): כון כפ"ק ליתל חטאת עורות, כך מעולת נויר וועלורע. בון לבין לקמן פעו לד"ף לאסי ברן דבור זה מוקף בש"מ: כהן דבור זה מוקף בש"מ: בח] דבור זה מוקף בש"מ: במ] בש"מ נוסף כאן אלמא לא בשן כט ת מטף כהן אכמא לא פקע קדושתו: ל] נט"מ נוסף דהא דקאמר דאין מועלין היינו דוקא לאחר מיצוי, מטעם דהיא נמשכת ונעשית חטאת העוף ואין בו מעילה חטאת העוף ואין בו מעילה כשעשאה בהכשר, וא״כ לאחר עבודת הדם הוא ואז פקע מעילה מחטאת העוף אבל לפני זריקה דאכתי לא נמשכה להיות כחטאת העוף נמשכה להיות כחטאת העוך מודה י יהושע וצ"ל דר"א לר"ל ה"ל לר"ל מינות לימן מלח"ט במחבים במתניתין (מלא"ט צדמה גילסתון ונית מלח"ט צדמה גילסתון לבן ל"ל כל דמו (ש"ח) לבן ל"ל כל דמו (ש"ח) דמארינן מינות לדו מינות מינות בהמרינן מינות לדו מינות מוד האמרינן מינות לדו מינות מדו מהיא בהוד מהרא בהוד לב"ל לחודה בהוד מהרא בהוד מהרא בהוד מהרא בהוד מהרא בהוד ליינות ליינות מודה בהוד מהרא בהוד מה וכיון דעשיית כהן מהניא בהן: להן ל"ל נימא כיון (צ"ק). וכש"ת גלס כיון דאמר דאין בה: לון ל"ל שהיה (ד"ו. צ"ק): לון כש"מ נוסף אפילו הוי תרוייהו בשני סימנים. נ״ח בלאו הכי היתה נמשכת (כי"ב): לחן פסיליות (דפוטי ונציה).
 בל] פסול אחר של כל"ל (ח"ג):
 מ] ע" בח"ל ריש מכילמין ד"ה
 לן לכלורה, מש"כ בזה: